XIII Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 9,14-17): Wtedy podeszli do Niego uczniowie Jana i zapytali: «Dlaczego my i faryzeusze dużo pościmy, Twoi zaś uczniowie nie poszczą?» Jezus im rzekł: «Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą pościć. Nikt nie przyszywa łaty z surowego sukna do starego ubrania, gdyż łata obrywa ubranie, i gorsze robi się przedarcie. Nie wlewa się też młodego wina do starych bukłaków. W przeciwnym razie bukłaki pękają, wino wycieka, a bukłaki się psują. Raczej młode wino wlewa się do nowych bukłaków, a tak jedno i drugie się zachowuje».

«Lecz przyjdzie czas, kiedy zabior? im pana m?odego, a wtedy b?d? po?ci?»

Rev. D. Joaquim FORTUNY i Vizcarro
(Cunit, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj zauważamy, że z Jezusem rozpoczęły się nowe czasy, nowa doktryna, głoszona z autorytetem i że, jak wszystkie rzeczy nowe, zderzała się z dominującymi praktykami i środowiskiem. I tak, na stronach poprzedzających rozważaną dziś przez nas Ewangelię, widzimy Jezusa jak przebacza grzechy paralitykowi i uzdrawia go z choroby, podczas gdy uczeni w Piśmie się oburzają; widzimy Jezusa wzywającego Mateusza, poborcę podatków i jedzącego z nim i innymi celnikami i grzesznikami, i faryzeuszy "wychodzących z siebie"; a w dzisiejszej Ewangelii to uczniowie Jana przybliżają się do Jezusa, bo nie rozumieją, dlaczego On i Jego uczniowie nie poszczą.

Jezus, który nigdy nie pozostawia nikogo bez odpowiedzi, powie im: «Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego; wtedy będą pościć» (Mt 9,15). Post był i jest praktyką pokutną, która przyczynia się do «zdobycia panowania nad popędami i do wolności serca» (Katechizm Kościoła, 2043) i do wyjednania miłosierdzia Bożego. Ale w tamtych chwilach, miłosierdzie i nieskończona miłość Boga była pośród nich w obecności Jezusa, Słowa Wcielonego. Jak mogli pościć? Była tylko jedna możliwa postawa: postawa radości, szczęścia z obecności Boga, który stał się człowiekiem. Jak mogli pościć skoro Jezus odkrył przed nimi nowy sposób nawiązania relacji z Bogiem, nowego ducha, który zrywał ze wszystkimi dawnymi wzorami postępowania?

Dziś Jezus jest obecny: «Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,20) i nie jest obecny, ponieważ wrócił do Ojca, i dlatego wzywamy: Przyjdź, Panie Jezu!

Żyjemy w czasach oczekiwania. Dlatego trzeba, abyśmy odnawiali się każdego dnia poprzez nowego ducha

Jezusa, wyzbywali się rutyny, podejmowali post od tego wszystkiego, co zabrania nam iść naprzód ku pełnemu zjednoczeniu z Chrystusem, ku świętości. «Słuszny jest nasz płacz - nasz post - skoro spalamy się z pragnienia ujrzenia Go» (Św. Augustyn).

Najświętszą Maryję prosimy, aby ofiarowała nam łaski, których potrzebujemy, aby żyć z radością umiłowanych dzieci.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Post jest sterem ludzkiego życia i kieruje całą łodzią naszego ciała» (Święty Piotr Chryzolog)
- «Na nowe wino, nowe bukłaki. I dlatego Kościół prosi nas wszystkich o pewne zmiany, prosi o porzucenie nietrwałych struktur, nie nadają się! Trzeba tworzyć inne nowe, ewangeliczne» (Franciszek)
- «Świeccy wypełniają swoją misję prorocką również przez ewangelizację, "to znaczy głoszenie Chrystusa... zarówno świadectwem życia, jak i słowem". W przypadku świeckich "ta ewangelizacja nabiera swoistego charakteru i szczególnej skuteczności przez to, że dokonuje się w zwykłych warunkach właściwych światu" (Sobór Watykański II)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 905)